

Afer europeu

El vet als eurodiputats catalans implica la justícia europea i dinamita la qualificació d'afer intern del conflicte

El dictamen del Tribunal de Luxemburg sobre la situació de Puigdemont, Comín i Junqueras genera expectatives

Entrevista a Mariona Illamola

“La decisió del Tribunal de Justícia afectarà a tothom”

Opinió Alfred Bosch

Catalunya ja no és un afer intern

CADIRES SALVA ESCALES

trucanys ara!

www.impulsa.cat 93 422 41 71

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 8 de juliol del 2019. Any XLIV. Núm. 15052 - AVUI / Any XLI. Núm. 13922 - EL PUNT

NACIONAL

P15

JxCat desafia ERC a desfer tots els pactes amb el PSC

REpte • El conseller Calvet diu que si Esquerra fes una proposta avui es frenaria l'acord de Junts i PSC a la Diputació de Barcelona

RESISTÈNCIES • L'ofertament provoca discrepàncies a JxCat i alguns alcaldes rebutgen anul·lar els acords amb els socialistes

EUROPA-MÓN

P18

Grècia vira a la dreta i Mitsotakis venç amb claredat Tsipras

La victòria de Nova Democràcia amb una majoria absoluta retorna el govern als conservadors

El resultat certifica el fracàs de l'esquerra de Syriza després de la intervenció econòmica

Mitsotakis celebra la victòria electoral amb els seguidors de Nova Democràcia ■ EFE

Nacional

P17

El fum de la nau cremada, ahir, a Tarragona ■ ACN

Ensurt a Tarragona per incendi químic

El foc en una nau genera alarma i activa el pla de seguretat del sector

Europa-Món

P19

L'Iran eleva els nivells de l'enriquiment d'urani

Teheran intenta pressionar la UE perquè els faci costat contra els EUA

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS SABADELL

Marta Farrés

“Crec que la ciutat ha girat full de Bustos”

César Díaz
Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIU

LES SÈRIES. La intel·ligència es pot mesurar P6-7

Nacional

JxCat repta ERC a desfer els pactes amb el PSC

El conseller Calvet demana una proposta a Esquerra per revertir l'acord a la Diputació

Alarma per l'incendi en una nau a Tarragona

Emmagatzemava productes químics i es va haver d'activar el pla de seguretat sectorial

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

En mans dels tribunals de la Unió Europea

ESTRASBURG El vet de l'Estat als tres eurodiputats implica la justícia europea de ple en el conflicte català **CARA I CREU** L'èxit de les decisions d'Alemanya i Bèlgica per les euroordres no es repeteix amb les cautelars a Puigdemont i Comín

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

L'estratègia de presentar-se a les eleccions europees per fer ressò al cor d'Europa de les reivindicacions independentistes catalanes i les denúncies sobre abusos de les autoritats espanyoles a Catalunya ha fet efecte, si bé en comptes de fer-ho per la via parlamentària, ha acabat fent-se per la judicial. El vet de l'Estat espanyol als tres eurodiputats d'ERC i Junts per Catalunya finalment ha implicat els tribunals de la Unió Europea en el conflicte català. Un fet que avança pronunciaments d'instàncies judicials europees sobre la situació catalana abans que la causa contra els dotze independentistes catalans, jutjats pel Tribunal Suprem, arribi a les mans d'Estrasburg.

Els obstacles espanyols perquè Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín poguessin ocupar els seus escons a l'eurocambra han estat diferents i també ho són les vies legals dels tres per lluitar-hi en contra. Mentre que a Junqueras el Tribunal Suprem li va impe-

dir sortir de la presó per jurar la Constitució a Madrid, als exiliats no els van permetre fer aquest tràmit a distància.

Cas ERC

■ El líder d'ERC va optar per recórrer contra la decisió al mateix Tribunal Suprem i exigir l'opinió de la justícia de la Unió Europea sobre la interpretació de la legislació europea per dirimir si tenia dret o no a assumir el seu man-

El Suprem només ha acceptat preguntar sobre la immunitat

dat. De les múltiples qüestions que la defensa de Junqueras –exercida pel penalista Andreu van den Eynde– volia plantejar al Tribunal de Justícia de la UE (TJUE), la sala que ha jutjat el cas contra els independentistes només en va acceptar una sobre els efectes i aplicació de la immunitat europarlamentària com a electe el 26-M.

Cas JxCat

■ La defensa de Puigdemont i Comín ha optat per diversificar les seves vies

de reclamació. Una a través de Madrid, encara pendent de resoldre's, i l'altra directament a les institucions judicials de la UE. Tots dos van interposar un recurs al Tribunal General de la UE contra el Parlament Europeu per no haver qüestionat la llista d'eurodiputats oficial enviada per l'Estat espanyol on no hi eren.

A més, van demanar una resolució urgent i provisional per poder ser al ple de constitució de l'eurocambra dimarts passat que va ser rebutjada i que no pressuposa el sentit de la sentència sobre el fons del recurs. L'èxit de les decisions dels tribunals d'Alemanya i de Bèlgica en no acceptar les euroordres sol·licitades per l'instructor del Tribunal Suprem per fer detenir i entregar a Espanya Puigdemont i Comín no es va repetir en aquest cas, però aquest revés en no acceptar-los les mesures cautelars proposades el recorreran en els pròxims dos mesos a la següent instància, el TJUE.

Procediment diferent

■ Mesures provisionals a banda, els tres eurodiputats electes independen-

tistes s'enfronten a un procediment judicial europeu a Luxemburg, però amb característiques totalment diferents. El cas de Junqueras es tracta de la interpretació d'una llei europea vers el que empara els drets polítics, mentre que el de Puigdemont i Comín és un recurs contra la decisió d'una institució de la UE.

El primer està en mans de la màxima instància, el TJUE, que ha de publicar

Els exiliats podrien demanar una nova qüestió prejudicial

la pregunta prejudicial al diari oficial i donar l'opció a la resta dels estats de sumar-se al cas, ja que la resolució de Luxemburg tindrà efectes per a tots els membres de la UE. De mitjana es resolen en uns setze mesos, però si els magistrats veuen necessari el procediment accelerat, com els ha demanat el magistrat Manuel Marchena, podria trigar uns dos o tres mesos.

La reclamació de Puigdemont i Comín l'hauran de resoldre primer els jut-

Manifestants en la concentració a Estrasburg, el 2 de juliol passat ■ ANC

ges del Tribunal General, però si no queden contents amb el resultat podrien recórrer al TJUE, allargant més el procés. En canvi, la decisió sobre la prejudicial de Junqueras serà definitiva i el Suprem haurà de resoldre el cas aplicant el que digui Luxemburg.

Tercer cas?

■ Si bé la sala del Suprem que ha jutjat el referèndum va denegar incloure Puigdemont i Comín en la pregunta prejudicial a Luxemburg, tots dos encara tenen una carta amagada. Mentre l'alt tribunal espanyol està pendent de resoldre el recurs de tots dos

polítics sobre la denegació de la Junta Electoral Central (JEC) d'acceptar el seu acatament de la Constitució a distància i amb notari, fonts de la seva defensa, encapçalada pel penalista Gonzalo Boye, asseguren que ells també podrien demanar una qüestió prejudicial, tot i que no concreten quan ho faran.

A l'horitzó

■ A banda dels tribunals de la UE, a Europa existeixen altres instàncies judicials, com per exemple la vinculada al Consell d'Europa, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) amb seu a Estras-

L'APUNT

Estocada judicial

Mayte Piulachs

Mentre els partits pseudosobiranistes es tiren els plats pel cap per quotes de poder autonomista i municipal, la maquinària del poder judicial va a pas ferm. L'aval que el TC ha donat a l'aplicació del 155 a Catalunya sense ni tan sols qüestionar la suspensió del Parlament, dona oxigen al magistrat Marchena i als sis col·legues del Suprem per dictar una sentència ferot-

ge contra els independentistes catalans, que ja s'intueix en el llenguatge usat en la recent resolució en què admet de fer la qüestió prejudicial al TJUE, però, encotillada a un permís de Junqueras. El càstig del Suprem s'espera cap a l'octubre, just quan es preveuen els judicis contra la cúpula dels Mossos i contra la mesa del Parlament. Pot ser l'estocada als drets polítics.

L'acusació a cinc membres de la mesa

■ El fiscal manté la petició d'inhabilitació i multes de 30.000 euros ■ Vox vol que declarin els caps de l'oposició al TSJC

Mayte Piulachs
BARCELONA

Acabat el judici contra els independentistes catalans al Suprem, li tocarà el torn a cinc membres de la mesa del Parlament (Lluís Corominas, Lluís Guinó, Anna Simó, Ramona Barrufet, i Joan Josep Nuet) i a l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, acusats de desobediència per haver permès el debat al Parlament i la votació de resolucions per culminar en la independència de Catalunya. El Suprem va derivar la seva causa al Tribunal de Justícia de Catalunya (TSJC), que està previst que faci el judici a la tornada de les vacances d'estiu.

El tribunal estarà format pels magistrats Jesús María Barrientos, president del TSJC; Carlos Ramos (ponent), i Jordi Seguí. La defensa de l'exdiputada d'ERC Anna Simó va recusar els dos primers jutges perquè van formar part de la sala que va admetre a tràmit la querrel·la inicial de la fiscalia contra ells el 2017. Les acusa-

Els membres de la mesa del Parlament processats per desobediència, amb la presidenta, el 2017 ■ ACN

cions ja han presentat els escrits d'acusació, en què es manté la petició de penes que es van sol·licitar al Suprem. Així, la fiscalia demana per a Corominas, Guinó, Simó, Barrufet i Boya un any i vuit mesos d'inhabilitació a càrrec públic i que cada un pagui una multa de 30.000 euros, càstig que rebaixa a un any i quatre mesos d'inhabilitació i a una multa de 24.000 euros per a Nuet. Aquesta darrera pena és la que també demana l'advocacia de l'Estat per a Boya. Pel que fa a Vox, manté l'acusació de grup criminal, tot i ser ex-

clòs pel magistrat, i demana 12 anys de presó, i per desobediència dos anys d'inhabilitació i 3,2 milions de multa a cada un.

Nuet, al Suprem

Pel judici, Vox sol·licita que declarin tots els caps de l'oposició: Miquel Iceta (PSC), Inés Arrimadas (Cs), Xavier G. Albiol (PP) i Lluís Rabell (CSQP). La causa ja gairebé està enllestida i només podria ser endarrerida perquè Nuet en ser escollit diputat per ERC al Congrés haurà de ser jutjat al Suprem, com va passar amb Francesc Homs i el 9-N. ■

burg. És l'últim recurs de l'independentisme davant una potencial sentència condemnatòria del Suprem pels fets de l'1-O i la declaració d'independència del 27-O, però pot trigar anys a arribar i que de moment només ha donat un disgust amb la sentència que avala la suspensió del ple del Parlament del 9 d'octubre del 2017. Ara bé, també ho podria ser per a Junqueras, Puigdemont i Comín si no aconseguïen ser eurodiputats gràcies als tribunals de la UE, ja que Estrasburg té competències sobre casos relacionats amb drets fonamentals com els polítics. ■

El cas del Parlament, el mirall

El cas penal contra els indignats que l'any 2011 van encerrar el Parlament per evitar l'aprovació d'un pressupost ple de retallades socials pot ser un mirall per a la causa contra els independentistes.

La primera constatació és la lentitud en la resposta del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). El Suprem, amb la sentència redactada per Manuel Marchena, va revocar l'absolució dictada per l'Audiència Nacional i va condemnar vuit joves a tres anys de presó, el 2015, en considerar que el seu dret de llibertat d'expressió i de reunió no po-

dia estar per sobre del de participació política. Tots ells van demanar l'indult sense encara haver rebut cap resposta. I l'any 2016, el tribunal d'Estrasburg va anunciar que acceptava estudiar la demanda de dos dels condemnats, ja que el Tribunal Constitucional els havia denegat les seves peticions, mentre que encara té pendent de resoldre la de dos d'altres. I quan el TEDH resolgui podria avalar el dret de reunió dels joves al Parlament, fet que obriaria la porta a descriminalitzar la protesta del 20-S, i que va dur els Jordis a la presó. ■ M. PIULACHS

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EUROCREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Mariona Illamola** Doctora en dret i especialista en dret internacional i europeu

“La decisió del Tribunal de Justícia afectarà a tothom”

REPRESENTACIÓ • Afirma que els eurodiputats no només representen els seus votants, sinó “els més de 400 milions de ciutadans de la Unió Europea” **FUTUR** • Considera que els següents passos dependran de com resol el Tribunal de Justícia “el recurs d’anul·lació de Puigdemont i Comín i el recurs prejudicial de Junqueras” i no de què facin els líders independentistes

Aleix Pujol
GIRONA

La conjuntura política europea ha reobert les preguntes sobre els escenaris que es presenten a partir d'ara per als eurodiputats Junqueras, Puigdemont i Comín. Per això, és necessari conèixer, a part de les interpretacions polítiques, les lectures jurídiques de veus acreditades.

A què és degut que Junqueras, Puigdemont i Comín puguin ser elegits però, en canvi, no puguin fer efectiu aquest dret?

Això no depèn de la legislació europea, sinó de l'espanyola. La legislació interna diu que una persona, fins que no tingui una sentència ferma que la inhabiliti, es pot presentar. Un dels arguments que utilitza la JEC perquè no puguin fer-lo efectiu és que aquestes persones estan transitòriament suspeses del seu dret d'exercir com a eurodiputades, però aquest *transitòriament* és molt relatiu...

Aquí apareix també el problema amb el sufragi actiu, ja que molts votants veuen com els seus representants no poden exercir d'eurodiputats...

Aquí es posen en entredit els drets polítics, tant de sufragi passiu com actiu. A més, aquí hi ha un matís, perquè no són només els dos milions de persones que els han votat. Els eurodiputats ni representen només les persones que els han votat ni les persones del país que els han votat. Puigdemont, Comín i Junqueras estan representant tots els més de 400 milions de ciutadans de la Unió Europea.

Jurídicament és necessari, a l'Estat espanyol, assistir presencialment a recollir l'acta?

Hi ha un procediment que és la votació i un altre tràmit que és el d'acatar la Constitució. Aquí hi ha diverses opinions sobre si

Mariona Illamola ■ QUIM PUIG

és un acte formal o si és realment un acte obligatori. Jo crec que és més un acte formal.

Per què?

Què té més validesa, la publicació al BOE de la llista d'electes o una comunicació d'un òrgan administratiu, que és la JEC, que diu: aquestes persones han estat electes però com que no han acatat...? Una altra qüestió és com s'ha de fer l'acatament.

Ho diu per la fórmula intentada per Puigdemont i Comín?

Tot i no fer-ho presencialment, Puigdemont i Comín van portar

una acta notarial i van donar poders a una persona per fer-ho, i la llei espanyola l'únic que diu és que s'ha de fer “davant de notari”. Junqueras, per la seva banda, no ha fet l'acatament però perquè no l'hi han deixat fer. Ell ja el volia fer, però el Suprem va dir que no podia sortir.

Dilluns vam conèixer la interlocutòria del president del Tribunal General de la UE que desestimava les mesures cautelars sol·licitades per Puigdemont i Comín. Quines implicacions té?

Primer de tot és molt important saber que hi ha moltes dificul-

tats perquè els particulars puguin demanar aquest tipus de recurs i, per tant, és molt important que el Tribunal General l'hagi acceptat, perquè ja l'hauria pogut considerar inadmissible. Sobre el pronunciament, no és estrany.

Era previsible, doncs?

El tribunal només sol adoptar mesures cautelars en casos d'extradició de persones, expulsions, tractes inhumans i degradants... És a dir, en situacions que afectin la integritat de la persona més que drets polítics. El tribunal hauria pogut adoptar-les però

Més de dues dècades de docència

Mariona Illamola és doctora en dret per la UdG. Abans, es va llicenciar en el mateix àmbit a la Universitat de Navarra i es va especialitzar en dret internacional i europeu a la UCLN. Fa més de dues dècades que imparteix docència a la UdG, d'on és professora agregada i membre de l'àrea de dret internacional públic. A part, és directora del Centre de Documentació Acadèmica i del centre Europe Direct Girona. ■ QUIM PUIG

deu haver considerat que el mal no era tan gran. Ara s'ha de veure si la sala que coneixerà d'aquest assumpte ho decidirà fer pel procés accelerat o no.

I en el cas de Junqueras, va poder recollir l'acta per ser diputat però no per ser eurodiputat. Hi ha normativa comunitària respecte a aquesta qüestió?

No, perquè encara estàs aplicant el que et diu la llei interna. Com que està en presó preventiva ho han de demanar al Suprem, que per a les cambres espanyoles va autoritzar-ho i ara no. Està interpretant de manera diferent la mateixa norma davant d'un altre parlament. Pots pensar que hi ha un rerefons polític perquè si li deixes anar i acatar la Constitució després l'has de deixar anar al ple de constitució a Estrasburg. Llavors aquí entra el debat, també, de si ja tindria immunitat. A part, el Suprem hauria de demanar a la mesa del Parlament un suplicatori per aixecar-li la immunitat i, si més no, ja hi hauria hagut un bon debat sobre això.

Quan s'adquireix la immunitat?

Depèn. Aquí entra en joc la qüestió prejudicial de Junqueras. Dependrà de la interpretació que faci el tribunal i si considera que s'adquireix des que s'acata la Constitució, des de l'inici de les sessions... S'haurà de veure si hi ha una interpretació àmplia o no. El Tribunal de Justícia interpretarà una normativa europea i la seva decisió afectarà a tothom arreu d'Europa, fins i tot a casos futurs.

Quins passos podem esperar a partir d'ara dels líders independentistes?

Jo crec que de passos d'ells ara ja cap. El pas ara és veure com resol el Tribunal de Justícia el recurs d'anul·lació de Comín i Puigdemont i la qüestió prejudicial de Junqueras. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Alfred Bosch

Conseller d'Acció Exterior, i Relacions Institucionals i Transparència

Catalunya ja no és un afer intern

Per segona vegada en poques setmanes, el Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària de les Nacions Unides s'ha tornat a pronunciar sobre la situació dels presos polítics. Igual que va fer el mes de maig amb Junqueras, Sánchez i Cuixart, ara aquest comitè d'experts independents de l'ONU reclama la llibertat immediata de Forn, Romeva, Bassa i Rull, l'inici d'una investigació exhaustiva sobre la seva privació de llibertat i una indemnització econòmica.

En pocs mesos, hem vist manifestos de senadors i alcaldes francesos, de la societat civil italiana i d'intel·lectuals portuguesos. Hem vist pronunciaments als parlaments d'Islàndia i de Mèxic, i com el cas català era motiu de debat al Bundestag alemany. Hem vist declaracions al Consell d'Europa secundades per eurodiputats populars, socialistes i de l'esquerra europea.

Hem vist també com la situació dels tres eurodiputats cata-

Diputats del Sinn Féin mostren cartells dels eurodiputats catalans que no han pres possessió del càrrec ■ ACN

lans marcava la jornada de constitució del Parlament Europeu i plantejava un debat de fons: volem un Parlament realment sobirà o sotmès a les traves administratives d'un dels seus estats membres?

I ara tornem a veure com el

principal organisme internacional en matèria de drets humans reclama d'una manera taxativa la llibertat immediata dels presos polítics. L'any 2017, els dictàmens d'aquest grup de treball van suposar que 30 persones fossin alliberades pels governs de països

com ara Cuba, França, Israel i Turquia. El govern espanyol, mentre tant, ha preferit fer ostentació de les seves peculiars formes diplomàtiques posant en qüestió l'honorabilitat d'aquest comitè d'experts.

En vista d'això, des del govern

de Catalunya continuarem confiant en les Nacions Unides i donant compliment a les consideracions del Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària, que demana difondre les conclusions del dictamen per tots els mitjans i de la manera més àmplia possible.

Els que dubten de l'honorabili-

La qüestió catalana truca cada dia a més portes internacionals. I així, fent camí, avancem

tat de les Nacions Unides són els mateixos que continuen defensant que el cas català és un afer intern del Regne d'Espanya, malgrat una realitat que és cada dia més evident. Mentre Borrell s'obstina a negar l'existència de presos polítics i s'inventa campanyes de publicitat per millorar la imatge d'Espanya, la qüestió catalana truca cada dia a més portes internacionals. I així, fent camí, avancem.

Les grans frases del judici

NOVETAT EDITORIAL • Un llibre compila les principals afirmacions pronunciades pels presos polítics, els testimonis, els advocats i el jutge Marchena durant el procés judicial contra l'1-O **ROSTRES** • L'obra retrata els protagonistes amb il·lustracions d'Oriol Malet

Redacció
BARCELONA

El procés judicial contra els presos polítics independentistes catalans va deixar frases per a la història, recollides ara en el llibre *Judici a la democràcia* (Comanegra), que sortirà dimecres a la venda, amb la compra del qual es col·labora amb la Caixa de Solidaritat. Amb pròleg de l'advocat Gonzalo Boye i il·lustracions d'Oriol Malet, l'obra deixa constància de les frases més rellevants que es van sentir al Tribunal Suprem i il·lustra els rostres dels qui hi van intervenir, inclosos el magistrat Manuel Marchena i diversos testimonis.

■ **Jordi Cuixart**
"Entre obeir el Tribunal Constitucional i defensar els drets fonamentals, optarem sempre

pels drets fonamentals."

■ **Jordi Sánchez**
"Tinc la sensació que se'ns està castigant per haver assumit una responsabilitat en una entitat social i cívica, i exercir el dret a la llibertat d'expressió."

■ **Carme Forcadell**
"No entenc com a mi se'm jutja en aquest tribunal, quan entenc que els tràmits parlamentaris han estat exactament iguals que els que han fet els meus companys de mesa. Exactament. Hem fet el mateix, les mateixes admissions a tràmit i, en canvi, als meus companys, els jutgen al TSJC per desobediència. Bé, sí que ho entenc..."

■ **Oriol Junqueras**
"Les urnes acostumen a ser una solució, no l'única, però sí imprescindible per a una solució."

Votar no és un delictes. En canvi, impedir-ho per la força, sí."

■ **Joaquim Forn**
"El dret a la protesta contra les decisions dels jutges, que jo sàpiga, no és anticonstitucional."

■ **Jordi Turull**
"Soc soci d'Òmnium Cultural, de l'ANC, de Càritas, de la Fundació Catalana de l'Esplai, d'Intermón Oxfam, del RACC. D'Òmnium en soc soci des de fa més de vint anys, pago religiosament la quota. I no em consta que ser soci d'Òmnium sigui cap delictes, no ho era durant el franquisme i em sorprèn que em faci aquesta pregunta ara."

■ **Raül Romeva**
"Manifestar-se no és alçar-se, protestar no és un tumult i opinar no és cap delictes."

■ **Josep Rull**
"Mai hauria imaginat que, davant de gent pacífica, davant de gent jove, gent gran, avis, àvies, amb una dignitat extraordinària, defensant uns ideals pacíficament i cívicament, mai m'hauria pensat que s'hagués

desplegat un nivell de violència com el que es va desplegar, davant, insisteixo, de gent pacífica i democràtica."

■ **Dolors Bassa**
"No responc a l'acusació popular per respecte a les dones d'Espanya."

■ **Meritxell Borràs**
"Sabia que el referèndum a Espanya no és cap delictes i, per tant, jo ho entenia en l'àmbit del conflicte polític i en la voluntat d'arribar a un acord amb el govern espanyol."

■ **Carles Mundó**
"El referèndum jo entenc que no incompleix els requeriments [del TC] en la mesura que no hi ha fets imputables al govern que expliquin quina va ser a partir d'aquell moment la intervenció del govern." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
SABADELL

Marta Farrés

Alcaldesa de Sabadell (PSC)

“Crec que la ciutat ha girat full”

PROPOSTA • Allarga la mà a la resta de forces polítiques i apunta que no té por de governar en minoria, amb deu regidors del PSC i un de Podem **TARANNÀ**. Assegura que fa política per transformar però també per passar-ho bé

Sandra Pérez
SABADELL

El PSC ha recuperat l'alcaldia de Sabadell de la mà de Marta Farrés després de quatre anys de quadripartit d'esquerres que va sorgir com a resposta a l'etapa Bustos i a la voluntat de regeneració de la ciutat després de l'esclat del cas Mercuri. Els socialistes han passat de cinc a deu regidors i tot i tenir el suport de l'única edil de Podem, Marta Morell, no tenen la majoria absoluta en un consistori que té ERC com a principal grup de l'oposició amb set regidors. Les eleccions han deixat fora del ple el PP, Unitat pel Canvi a Sabadell i Guanyem Sabadell –que a les municipals es van presentar com 100% Sabadell–, el dos darrers, membres de l'anterior govern amb ERC i la Crida per Sabadell. La cocapital vallesana engega una nova etapa amb la primera dona alcaldessa de la ciutat.

Vostè durant la campanya ja feia una aposta clara per ser la primera alcaldessa de Sabadell. Ho esperava?

Quan et presentes és perquè vols ser-ho. És veritat que en política, com en moltes coses a la vida, ho intentes però mai saps com anirà. Sempre vaig tenir la sensació i la certesa que sortíem a guanyar, però el diumenge de les eleccions tothom té zero vots. Estic molt contenta.

I els resultats? Han doblat regidors.

No. Tenia clar que seríem primera força política. Tenia clar que el govern d'aquests quatre anys havia estat un govern de transició, que no s'havia consolidat i, per tant, hi havia possibilitats reals d'aspirar a l'alcaldia, però ha estat un molt bon resultat. Estem a tres regidors de diferència amb més de 10.000 vots. Molt contents sobretot perquè jo no hi era a l'Ajuntament, no era ni tan sols regidora.

Els resultats del PSOE a les generals els han ajudat?

Crec en l'efecte de partit però també hi ha l'efecte Sabadell. Ha estat una barreja de les dues coses. L'efecte marca ens ha fet, en tot cas, no restar, però hi ha hagut una campanya molt de ciutat.

Efecte Sabadell?

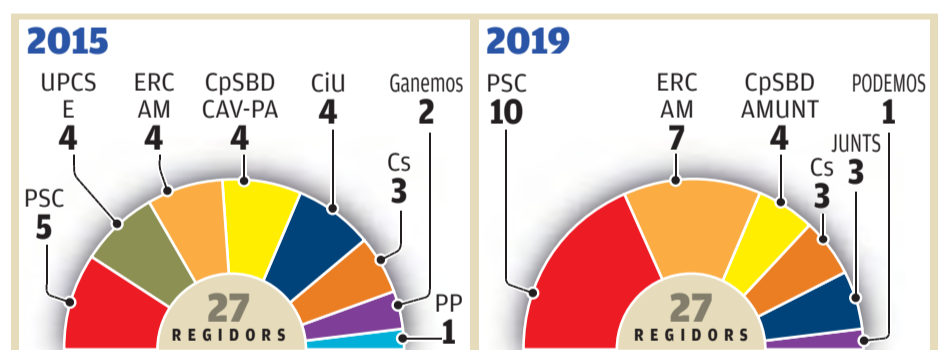
La feina feta des del partit a Sabadell. Si no haguéssim fet campanya en clau Sabadell, segurament hauríem obtingut uns millors resultats que l'última vegada només per la sigla, però quan dobles resultats no només és la sigla, hi ha un efecte candidata i partit de Sabadell.

És un PSC renovat?

Absolutament renovat. La prova és que la mitjana d'edat del govern és la més baixa de totes i que no hi ha ningú que hagi fet política abans tret de mi, que vaig estar-hi i ho vaig deixar. Es va fer un esforç molt gran de renovació fa gairebé tres anys. Això és difícil. No només és la renovació de gent sinó que a les organit-

QUIM PUIG

zacions d'aquest país, moltes vegades ens trobem que mana la gent de la transició gairebé. Era un cert repte fer el canvi, ja no només aquí a Sabadell que era evident perquè va passar el cas Mercuri, sinó perquè es necessita a les organitzacions un canvi generacional i l'hem fet.

Han fet autocrítica?

Autoocrítica total. Vaig marxar de la política perquè no estava a gust amb el que va passar i perquè em va semblar que no ho vam gestionar bé i això ho vaig dir al darrer ple quan vaig marxar. I de fet no només hem fet autocrítica sinó que també s'han de prendre decisions. Això va voler dir renovar a tothom, nous liderats, un programa electoral, un nou impuls i crec que ho hem fet bé.

Part de l'oposició ha estat molt crítica durant la campanya perquè va formar part de l'executiu de Bustos i han recordat el cas Mercuri. Vostès, però, han re-

iterat que han girat full. Creu que la ciutat ho ha fet?

Crec que la ciutat ha girat absolutament full i la prova són els resultats de les eleccions municipals. Crec que hi ha hagut alguns polítics, forces de ciutat, que no han girat full i espero que en aquests quatre anys ho facin perquè nosaltres estarem parlant de futur i és a on es trobaran.

Al ple d'investidura va allargar la mà a l'oposició, malgrat una dura campanya.

No m'ho he pres en clau personal, és un error portar la política a un àmbit personal, però hi ha hagut moments que no ho he passat bé, crec que alguna vegada han sigut molt poc elegants. Tot i així crec que la meua responsabilitat com a alcaldessa és fer una política d'allargar la mà i, a més, és el meu caràcter. No he vingut a la política a generar confrontació ni a enfadar-me amb ningú. Crec que hem de poder trobar espais i crec que al que li to-

Farrés torna per la porta gran a l'Ajuntament

A la pregunta com espera que la gent la recordi com a alcaldessa, Marta Farrés (Sabadell, 1981) respon: "Espero que quan passin els quatre anys la gent digui ha valgut la pena aquest mandat." Conscient que a l'alcaldia no s'hi arriba sol, agraeix el suport i la feina de la gent que l'ha acompanyada a tornar al consistori, aquest cop per ser la primera alcaldessa de Sabadell. De fet, Farrés va ser regidora entre el 2006 i el 2015, la majoria d'aquest temps formant part de l'executiu de Manuel Bustos. Va decidir fer un pas al costat després de perdre un dur procés de primàries en un PSC colpejat pel cas Mercuri. És una dona amb empenya, a qui li agrada trepitjar carrer i parlar amb la gent. Està vinculada a diferents entitats de Sabadell com Joventuts Musicals, Cercle Sabadellès, Creu Roja, Fundació Bosch i Cardellach i l'associació de veïns del seu barri, la Concòrdia, on viu amb el seu company i una filla de set anys. Té les llicenciatures de ciències polítiques i de l'administració per la Universitat Autònoma, i la de protocol i relacions institucionals per l'Espri, a banda d'un màster en mediació per l'ICAB.

té la seva primera alcaldessa, que després de 40 anys ja ens tocava, però també m'ha agradat una part de símbol, si es vol, que és que una dona ha decidit amb el seu vot que feia una altra dona alcaldessa. Té un simbolisme que crec que quedarà per a la història.

Després del ple d'investidura es van viure moments molt difícils i de tensió a la plaça de Sant Roc. Creu que serà la dinàmica que se seguirà aquest mandat?

No ho sé, no depèn exclusivament de mi perquè, com deies, he fet una política d'allargar la mà i d'entendre'ns amb tothom. Que la gent es manifesti, cridi, que hi digui la seva em sembla fantàstic, però hi ha un límit que és l'agressió, la intimidació, i crec que es va traspasar aquest límit i per això ho vaig condemnar i ho torno a fer de forma contundent. Espero i he trobat a faltar la mateixa contundència per part d'altres partits polítics i dels convocants de la manifestació.

Serà una alcaldessa que trepitjarà el carrer?

Muntarem la maquinària perquè funcioni i estaré poc al despatx. El millor que puc donar a la ciutat com a alcaldessa és ser als carrers detectant les coses que funcionen per replicar-les a altres llocs, però també ser a llocs que no funcionen i aixecar la mà, venir aquí i veure com ho fem. M'agrada molt, és la part més preciosa. També m'agrada la gestió. Trepitjar el carrer vol dir estar a la trinxera, defensar els projectes de ciutat i vol dir parlar amb la ciutadania i amb les entitats i també amb el personal de l'Ajuntament. Jo serveixo la ciutat però també serveixo aquesta casa. Veure com els podem ajudar perquè això funcioni millor i ajudar la ciutat a avançar. He vingut a la política a transformar però també una part a passar-ho bé.

Creu que Sabadell necessita transformació?

Sí, marcar línies de futur i tornar-nos a activar, tornar a posar la ciutat amb projectes que ens il·lusionin.

Però, en els darrers anys la ciutat ha viscut una situació complicada amb el cas Mercuri.

Sí, seria injust no dir-ho. Els últims dos anys de govern del PSC van ser anys molt complicats. Dos anys que portaven arran del cas Mercuri i quatre del govern de transició, hem estat sis anys molt parats.

Quin és el pitjor moment que ha viscut en la seva trajectòria política?

No va ser el cas Mercuri, curiosament. Ho vaig passar malament amb el cas Mercuri, però el pitjor el vaig tenir quan era regidora de Serveis Socials i vaig haver d'anar a un barri on obria un centre d'una entitat que es diu Ethos que treballa amb persones drogodependents. Vaig viure l'assemblea més dura de la meua vida. No físicament sinó per coses que es van dir i on veus la pitjor part de la societat, de la por, dels tòpics.

Més que el Mercuri?

El Mercuri va ser dur, però al final el Mercuri és una persona o un grup de persones que fan les coses malament. Però en l'altre cas, t'adones com a societat que

Sabadell necessita una alcaldessa que es dediqui a la ciutat. Hi ha altres llocs per dedicar-se a fer altres coses, legítimament

ca fer-ho és a qui ha guanyat. És veritat que no depèn exclusivament de nosaltres. Tothom té dret a defensar amb energia el que creu, però evidentment es pot respectar la discrepància.

Ha assegurat: "Allò que funciona no ho tocarem." Ho manté? Què funciona?

Sí, hi ha projectes estratègics de l'anterior govern que em semblen bé, com la descentralització de l'escola de música i la renovació de la flota d'autobusos. No tot és dolent. Evidentment hi ha coses que estem avaluant i ens sentim amb la legitimitat democràtica d'anar canviant si no ens agraden. Hem de mirar temes d'infraestructures, com la ronda nord, que està paralitzada per Sabadell. Hi ha tot el tema del Passeig, que s'ha de veure com ha quedat finalment.

Tot i el suport de Podem, governarà en minoria.

No em fa por estar en minoria. Aquest

Autocrítica total. Vaig marxar de la política perquè no estava a gust amb el que va passar. No ho vam gestionar bé

darrer govern de la ciutat ha estat en majoria absoluta i no han sigut capaços de fer un projecte de ciutat i de traslladar-lo. Per tant, la majoria absoluta no és sinònim de governar. Minoria no és sinònim de quedar paralitzat. Pots fer pactes. Hi ha projectes de ciutat en què estic convençuda que ens posarem d'acord. Sempre he dit que al ple hi ha més regidors i regidores dels que configuren l'equip de govern i, per tant, s'haurà de pactar i de negociar. Ara es prendran decisions, jo soc del pacte i de la negociació, però hi ha un moment en què es prenen decisions i ho farem. Em toca crear espais on es pugui acordar el màxim possible però també prendre decisions. Deia a la investidura, tenim 1.460 dies que han de ser útils i no tenim ganes de perdre'n ni un. S'ha de donar resposta a les necessitats que tenim com a ciutat i fer-ho de forma al màxim de col·legiada possible. Parlem del ple però també hi ha una ciutadania amb la qual vull comptar i que hi

M'ha agradat una cosa més simbòlica que és que una dona ha decidit amb el seu vot que feia una altra dona alcaldessa

té molt a dir.

La relació amb Marta Morell ha facilitat el pacte amb Podem?

Amb la Marta ens coneixíem perquè havíem fet la carrera juntes fa molts anys però no havíem tingut gaires vincles ni havíem mantingut el contacte durant aquests anys. Però al final els pactes funcionen perquè les dues parts que els han de fer en tenen ganes i s'entenen. No ha estat un pacte forçat, ha sortit de forma natural. Ella tenia molt clares les seves prioritats. Hem d'estar quatre anys treballant juntes i també és important que la part personal també funcioni. És un govern de coalició que funcionarà com un sol govern i, per tant, vol dir que anirem de bracet.

Vostè està al capdavant d'un govern feminista?

És un govern volgutament feminista. Hi ha hagut dos moments macos. Sabadell

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

som fràgils i com pot saltar pels aires tot de forma senzilla. En el Mercuri, al final, s'ha demostrat que actua la justícia.

I el millor?

En aquell moment no m'ho va semblar però vist amb perspectiva el millor que em va poder passar en política va ser perdre les primàries per ser cap de llista del PSC. Em va saber molt greu però vaig veure que va ser el millor perquè vaig haver de marxar, veure que hi ha vida fora i vaig haver de reconèixer que estava enfadada. Quan estàs fora i estàs bé i et vols tornar a involucrar és perquè t'agrada molt això, perquè hi ha alguna cosa que és de màgia.

Ha situat Pol Gibert com a primer tinent d'alcalde i responsable de projectes de futur. Però és diputat al Parlament de Catalunya. No són massa responsabilitats?

Crec que funciona molt bé, per això està en projectes de futur. Concretament en això la ciutat no està aïllada, depèn d'altres administracions, de la Generalitat, de l'Estat, de la Diputació, dels fons europeus, aquí el Pol és un actiu per tenir la doble condició. Som un tàndem i no seria aquí sense ell. Per arribar a alcaldessa no és només per mèrits propis, hi ha molta gent a darrere que t'ajuda. Soc molt de trinxera i el Pol és el contrari, és calma.

Vostè ha comentat que no és una persona de símbols.

No connecto gaire amb els símbols. Parlant claríssimament de la pancarta i els llaços grocs, m'imagino no? Em sento sempre més còmoda amb els fets i creant el màxim d'espais de respecte. Sé que són importants per a molta gent, i per a una part de la meua ciutat, tant un cantó com un altre, i intentarem treballar amb tota la cura perquè tothom es pugui sentir el màxim de còmode possible.

L'anterior govern defensava el paper clau dels ajuntaments a àmbit nacional. Quin paper ha de tenir Sabadell ara?

Va ser un dels errors d'aquell govern fer jugar en excés en un camp que no ens tocava. Ho he dit a la campanya, jo m'he presentat per ser alcaldessa de Sabadell i Sabadell necessita una alcaldessa que es dediqui a Sabadell. Hi ha altres llocs per dedicar-se a fer altres coses legítimament. Però a Sabadell ens hem de dedicar a la ciutat. Això també va pels meus, no només pel tema, en aquest cas, de la independència o de tot aquest procés. He dit: soc del PSC però sobretot soc alcaldessa de Sabadell i defensaré la ciutat i els seus interessos.

Ha deixat clar que no és un govern independentista. Com es defineix?

Em defineixo de Sabadell. No em sento connectada a la resta de coses. Si em sentís connectada a altres debats no m'hauria presentat aquí. Sempre he cregut que les ciutats tenen una força transformadora brutal.

I àmbit comarcal?

De capital de comarca.

I Terrassa?

Els deixarem una mica (somriu). Més enllà de les bromes amb Terrassa, crec que Sabadell té un paper de capital de to-

QUIM PUIG

El de Smatsa [l'empresa concessionària de la neteja viària] és el contracte que està més fiscalitzat a l'Ajuntament

És un govern de coalició PSC- Podem que funcionarà com un sol govern i, per tant, vol dir que anirem de bracet

Plantejarem un gran acord polític i ciutadà per demanar el retorn del servei d'oncologia pediàtrica al Taulí

Sé que els símbols són importants per a molta gent. Intentaré treballar amb tota la cura perquè tothom se senti còmode

ta una zona molt important de la comarca i crec que amb Terrassa hem de crear sinergies clares. Som dues ciutats molt similars i el que hem de fer és fer uns pols de comarca potent no per competir amb Barcelona sinó per aprofitar les sinergies.

Enumerar tres objectius del seu govern?

Volem a curt termini que funcioni el dia a dia, que vol dir carrers nets, seguretat i manteniment. A mitjà termini hem de fer funcionar els plans d'inversió de barris per no tenir una ciutat amb dues velocitats. I el tercer, són els projectes a llarg termini, els estratègics de ciutat.

La neteja viària de la ciutat és un dels temes que han generat més polèmica perquè es considera que cal millorar-la i perquè el jutjat investiga l'adjudicació del contracte en el marc del cas Mercuri. (Després de respondre a aquesta entrevista, Farrés ha estat citada en qualitat de testimoni per declarar en el marc d'aquesta peça i ha afirmat que "no té res a amagar" i que "donarà totes les explicacions que calguin"). Què passarà amb la concessió de Smatsa?

Ens ho dirà el jutge o la jutgessa que passarà. En aquests moments, tenim Smatsa, que és qui va guanyar el concurs, mentre ningú no digui el contrari. Si es diu el contrari, evidentment acatarem la sentència i prendrem les decisions que se'n derivin. Però, mentrestant el que s'ha de fer és exigir el compliment del contracte però amb total normalitat. S'ha de reconduir en aquest mandat però no només amb Smatsa sinó amb totes les empreses: ni *compadreo* amb les empreses però tampoc persecució. Les concessions s'han de fiscalitzar, no hi ha debat aquí, però amb concessions que són de molts milions d'euros com és Smatsa s'ha de parlar amb total normalitat. Si hi ha dubte, per això existeix el contenciós administratiu. Per tant l'únic que volem és tenir la ciutat neta i hi posarem tots els esforços. És el contracte que està més fiscalitzat de l'Ajuntament i que a més ens diran que hem de fer i ho acatarem.

La seguretat és una de les seves prioritats. Hi haurà canvis a la policia?

La idea no és fer trencadissa. En el tema de la policia tinc confiança en la gent que hi ha. Pot ser que es faci algun reajustament, no dic que no, això el tinent d'alcalde de seguretat ho decidirà. Hi ha un tema de recursos tècnics, recursos humans i de confiança. Crec que hi ha hagut una manca de confiança cap al cos de policia. En lloc d'entendre que la policia és una aliada s'ha vist com un problema.

Vol recuperar al Taulí el servei d'oncologia pediàtrica. Com?

Hi ha un pecat inicial que és haver-lo deixat perdre. A partir d'aquí plantejaré un gran acord polític i ciutadà perquè hi hagi una posició de ciutat per demanar el retorn del servei.

Veu l'aeroport com una oportunitat per a la ciutat?

El volem convertir en un *cluster* de formació del sud d'Europa. És fer jugar aeroport, universitat i AENA per fer-ho possible. Tot ve lligat a integrar l'aeroport i al desenvolupament urbanístic del sud.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat desafia ERC a revertir els pactes locals amb el PSC

■ La crisi entra al govern amb el conseller Calvet instant la direcció republicana a presentar-los “una proposta concreta” ■ Dirigents del PDeCAT rebutgen anul·lar els acords municipals amb el PSC

El conseller de Territori, Damià Calvet, ahir dalt del vaixell de Greenpeace 'Rainbow Warrior' al port de Barcelona ■ ACN

Emma Ansola
BARCELONA

Junts per Catalunya intenta agafar avantatge en el relat i ahir el conseller de Territori, Damià Calvet, va desafiar la direcció d'ERC, que encapçala el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, a revertir tots els pactes municipals que s'han signat amb el PSC. El va instar a fer-ho, a més a més, a través d'una “proposta concreta”, que, hi va afegir, el grup de JxCat

analitzaria en la reunió que aquest matí mantindran al Parlament i que estarà encapçalada pels presidents Quim Torra i Carles Puigdemont, segons publicava l'ACN.

La crisi entre JxCat i ERC pels pactes municipals i agreujada definitivament per la cessió de la presidència de la Diputació de Barcelona al PSC de la mà de JxCat ha entrat al govern i també al si dels partits. Mentre el conseller Calvet ahir al matí desafia-

va ERC, la crisi obria esquerdes en el seu partit. L'alcalde de Malgrat de Mar i dirigent del PDeCAT, Montserrat Candini, va defensar el seu acord amb el PSC i va fer una crida a no fer ni “blocs” ni cordons “sanitaris i ideològics”. En una entrevista a RAC1, Candini va alertar que ningú li donarà “lliçons” de principis de sobirania i de si pactar amb el PSC significa “traïr algú” però també va enviar un missatge als càrrecs de JxCat que dis-

Dante, al Consell per la República

Som Alternativa aposta per entrar com a membre al Consell per la República perquè consideren “imprescindible” que tots els catalans no independentistes, però compromesos amb l'autodeterminació, hi siguin representants.

sabte ja demanaven que es revertissin els pactes municipals amb els socialistes. “Alguns oblidem que

En un comunicat, la formació liderada per Albano-Dante Fachin es conjura per “construir espais d'unitat a tots els nivells”, diu que és “imprescindible” la unitat d'acció i demana més protagonisme de la gent i menys dels partits.

són diputats gràcies a moltíssima gent del conjunt del país que hem fet tots els esforços, especialment en

les eleccions del 21-D. Sempre s'ha de ser agraït”, va etzibar amb referència al vicepresident del Parlament, Josep Costa, i a la diputada al Congrés per JxCat Laura Borràs, que van demanar replantejar tots els pactes amb el PSC.

La diatriba de Calvet, però, no va obtenir ahir resposta. Els republicans van optar per guardar silenci en espera del que decideixi l'executiva, que es reunirà aquest matí.

La crisi en dades

En la carta de retrets i abans que se signés l'acord de la Diputació, JxCat ja van retreure a ERC que els hagués arrabassat 28 alcal-

La frase

“Que ERC ens faci una proposta per revertir els pactes amb els del 155 i avui la valorarem”

Damià Calvet

CONSELLER DE TERRITORI I MEMBRE DE JXCAT

dies mentre, admetien, ells havien fet el mateix “només en set”. En total, i fruit dels resultats electorals del 26 de maig, JxCat van obtenir majoria absoluta en 305 municipis i relativa en 75. Després dels pactes municipals, i segons dades que va facilitar el portaveu Albert Batet, JxCat disposen ara de 368 alcaldies.

D'altra banda, ERC va obtenir 257 majories absolutes i 85 relatives i després dels acords amb altres formacions ara en té 359. Quant als pactes municipals amb el PSC, JxCat n'han signat 23 i ERC en té 16, segons les dades facilitades pel partit dels socialistes. ■

Una parella s'enfronta a la presó per una protesta independentista

M. Piulachs
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona jutja avui una parella de l'Hospitalet de Llobregat, a qui la fiscalia demana penes de presó, acusada de desordres públics en una protesta contra la detenció de l'expresident Puigdemont a Alemanya.

La concentració va ser convocada a les xarxes socials pel Comitès de Defensa de la República (CDR) el 25 de març del 2018 davant de la subdelegació del govern espanyol a Barcelona i, segons l'escrit d'acusació de la fiscalia, “com que els missatges eren molt bel·ligerants i es podien preveure incidents”,

els Mossos van fer un dispositiu als carrers València, Mallorca, Roger de Llúria i Pau Claris. S'hi van concentrar unes tres mil persones i, quan la policia va ordenar la dissolució de la protesta, Lluís Mollon –segons el fiscal– va tirar una ampolla de vidre que no va impactar en cap agent però sí en una furgoneta.

Per aquests fets, el fiscal demana quatre anys de presó per atemptat a l'autoritat i dos anys més, com a Laia Roca, per moure un contenidor al mig de la via. La parella va ser identificada hores després per la Guàrdia Urbana en circumstàncies que la seva defensa, que en demana l'absolució, qüestiona. ■

Manifestació en favor dels dos acusats, abans-d'ahir, pel centre de Barcelona ■ MARTA PÉREZ / EFE